

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah

Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

The largest Slovenian Daily in the United States.
Issued every day except Sundays and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-3878 Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879. TELEFON: CHelsea 3-3878
NO. 189. — ŠTEV. 189. NEW YORK, WEDNESDAY, AUGUST 14, 1935. — SREDA, 14. AVGUSTA 1935. VOLUME XLIII. — LETNIK XLIII.

V PARIZU SE BO ODLOČILA USODA ABESINIJE

ABESINSKI CESAR SELASSIE SE VPRVIVRSTIZANAŠA NA VPLIV ANGLIJE IN FRANCIJE

Abesinski cesar poziva narod, da se zanaša na gore, ki jim jih je dal Bog. — Abesinci se bodo branili do zadnje kaplje krvi. — Stotnik Eden bo zavrnil italijansko zahtevo po Abesiniji. — Italijanska armada pripravljena.

ADDIS ABABA, Abesinija, 13. avgusta. — Cesar Haile Selassie je kronskemu svetu v odločnih besedah povedal, da so Abesinci pripravljeni postaviti se proti sovražniku "v gorah, ki jim jih je dal Bog," in se braniti do zadnje kaplje krvi.

Obenem pa je zunanje ministrstvo zanikalo, da bi bil "kralj vseh kraljev" ponudil del Abesinije Italiji v zameno za izhod na morje, kot je bilo poročano iz Pariza.

Cesar je kronskemu svetu povedal, da stoji svet na pragu velike vojne in da želi Abesinija, da se vse izide mirnim potom. In nato je izrekel svarilo: "Ako se to ne posreči, se bo abesinski narod s svojim cesarjem na čelu branil proti vpadniku v svojih naravnih trdnjavah."

Haile Selassie je rekel, da Italija navzlic temu, da je Liga narodov odločila, da se obnove posredovalna pogajanja in navzlic posvetovanju treh držav pošilja vojaštvo in vojni material v Afriko ter je dodal:

"Toda Abesinija ne bo nikdar sprejela zmanjšanja neodvisnosti in suverenosti svojega cesarja."

Povdarjal je zaupanje v "veliko in mogočno" Anglijo in Francijo in rekel, da je Abesinija pripravljena lojalno in odkrito sodelovati z vsemi narodi brez razlike plemena in vere, ako lojalno in odkrito sodelujejo z Abesinijo.

LONDON, Anglija, 13. avgusta. — Stotnik Anthony Eden bo na seji treh držav v Parizu predložil angleški načrt, po katerem bo zavrnjena Mussolinijeva zahteva za popolno politično in zemljepisno nadoblast nad Abesinijo, toda Italija bo dobila gospodarske koncesije in mogoče tudi kaj ozemlja.

Stotnik Eden je že odpotoval v Pariz ter se bo najprej posvetoval z ministrskim predsednikom Lavalom. V četrtek pa bo o tem razpravljal z italijanskimi delegati. Prava konferenca treh držav pa se prične v petek.

Sedanja konferenca zopet predstavlja zmago za Mussolinija. Anglija je želela, da se konferenca prične v četrtek, ko se je prejšnji dan Eden posvetoval z Lavalom.

Mussolini pa je vztrajal pri tem, da ima njegov glavni delegat baron Pompeo Aloisi priložnost takoj za Edenom razpravljati z Lavalom.

Male države ob Sredozemskem morju kažejo znamenje bojznosti, ker se Italija vedno z večjo vneto pripravlja na vojno. Po nekaterih poročilih kupuje Turčija velike množine municije, aeroplanov in strupenih plinov. Tudi Grška se pripravlja za vse slučajnosti.

Neki visok belgijski častnik, ki se je vrnil iz Abesinije, pravi, da je orožje in vojna oprema abesinske vojske brezupno neprimerna.

RIM, Italija, 13. avgusta. — Bojevit Italija je v svojem oboroževanju že skoro dosegla cilj, ki si ga je zastavila za oktober, namreč da je že mobilizirala skoro en milijon vojakov.

Mussolini je poklical pod zastavo 500,000 vojakov, ki bodo 24. avgusta pričeli manevre v severni Italiji. Vojakom pa ni bilo naznanjeno, kdaj se bodo zopet vrnil na svoje domove. Vsled tega

Povodenj je zahtevala šeststo žrtev

PREDLOGA GLEDE DAVKOV BO SPREJETA

Davčna predloga je bila v senatu spremenjena. Majhni dohodki niso obdavčeni. — Visoki davki za velike dohodke.

Washington, D. C., 13. avgusta. — Finančni odbor senata je vzel davčno breme s hrbita "malega moža" z majhnimi dohodki in je nato predložil predlog, po kateri bo v zvezno blagajno prišlo \$250,000,000 davkov, mesto \$450,000,000.

Ta sklep finančnega odbora se zbljuje s programom predsednika Roosevelta, ki je poslal kongresu spomenico, v kateri je priporočal sprejem postavbe za razdelitev bogastva.

Senatni finančni odbor je imel težko nalogo, kajti do polne, ko se je sestel, je imel pred seboj predlog, po kateri bi nad milijon ljudi moralo plačevati dohodninski davek, katerega do sedaj niso plačevali. Odbor je glasoval samo trikrat in slednjič zavrgel predlog za zvišanje dohodninskega davka od malih dohodkov.

Po tem sklepu finančnega odbora so oproščeni davkov možje z manj kot \$2500 letnih dohodkov, sameci pa izpod \$1000. Tako bodo tudi poročeni možje plačevali po \$20 davka na leto, ako zaslužijo do \$3000. Glasovanje finančnega odbora je bilo 7 glasov proti 1. To je bil poraz za progresivnega senatorja Roberta M. LaFollette, ki zagovarja davke na nižje dohodke.

Visoki davki pa so naloženi na velike dohodke. Tako bo treba od dohodkov nad milijon dolarjev plačati 60 odstotkov davka in z večjimi dohodki tudi raste odstotek davka. Tako je na dohodke \$10,000,000 naloženih 75 odstotkov davka.

ŽELEZNIŠKA NESREČA V OHIO

Springfield, O., 13. avgusta. — Ko je vlak Cincinnati and Lake Erie železnice trčil v tovorni vlak, je bilo ubitih 7 oseb. Za dva izmed 16 ranjenih je le malo upanja, da bi ostali pri življenju.

PREDMESTJE VARŠAVE POGORELO

Varšava, Poljska, 12. avgusta. — Požar je uničil varšavsko predmestje Szerecw, vsled česar je brez strehe 250 družin. Škoda se ceni na \$200,000.

trlijo dobro poučeni krogi, da bo Mussolini mogel proti koncu avgusta udariti z vso svojo vojaško silo.

Sicer ta armada ni namenjena za poravnava spora z Abesinijo, toda od 24. avgusta dalje bo mogel Mussolini poslati v Vzhodno Afriko vojakov, kolikor jih bo treba.

BOJ PROTI LAVALOVI POLITIKI

Demonstracije v različnih mestih. — Cela dežela se pripravlja na splošno stavko.

Pariz, Francija, 13. avgusta. — Petnajst delavskih organizacij je obvestilo svoje člane, da se polnoštevilno vdeležijo 20. avgusta v Parizu demonstracij proti plačilni politiki ministrskega predsednika Laval. Protestni shod bo v nekem pariškem stadiju.

O splošni stavki je bilo sicer že pogosto govorjeno, vendar so pa delavski voditelji mnenja, da za tako važen korak še ni pravi čas. Toda po propagandi po celi deželi se pripravljajo tla za splošno stavko.

Spopadi, ki so v Toulonu in Brestu zahtevali pet človeških žrtev, so ohladili duhove in sedaj ne pride več do izredov. Vendar pa se po celi Franciji vrše tajna delavska zborovanja, katerih se vdeležuje na tisoče delavcev, da se pripravijo na prihodnji korak proti vladi.

Predsednik Lebrun in Laval sta prejšnji teden pogosto razila narod, da ostane miren in da sprejme žrtev 10-odstotnega znižanja plač, ker drugače finančno ozdravljenje Francije ni mogoče. Laval je 8. avgusta poklical v Pariz prefekte vseh provinc, da jim razložijo odredbe, po katerih bi bile slabe posledice znižanih plač in cen življenjskih potrebščin izravnavane.

POLICISTI OŽIVILI OTROKA

Newark, N. J., 12. avgusta. — 15 let stara Mrs. George Barker je dala življenje svojemu prvemu otroku en mesec predzgodaj.

Mrtev, — je rekel zdravnik dr. Gerald Cetrulo, vendar pa je poklical policijski oddelek z inhalatorjem. Na otroku je delalo 8 policistov poldrugo uro in otrokova modra barva se je pričela preminjati v belo in rdečo. Otrok je pričel dihati.

Sedaj pa, kje je otrokova obleka? — vpraša stotnik Leon Kaiser.

Je nimamo, — je odgovoril otrokov 22 let stari oče. — Do pred enim mesecem smo bili na reliefu. Nimamo ničesar, niti živeža.

Štirje policisti so se razšli po bližnjih ulicah in v kratkem času so se vrnili s pleniciami, raznim perilom, oblekami, mlekom in kuhano hrano.

ODVETNIKI SO NA NOVI SLEDI

Hauptmannov zagovornik bo odpotoval v Californijo. — Hauptmannov življenjepis bo objavljen.

Flemington, N. J., 13. avgusta. — Nimam nič gotovega! Toda gremo za najmanjšimi možnostmi.

To je bil odgovor glavnega Hauptmannovega zagovornika C. Lloyd Fisherja nekemu častnikarskemu poročevalcu, ko je bil opozorjen na vest, da je Fisher dobil v roke nove dokaze v slučaju "slavnega" klijenta.

Poročilo neke častnikarske agenture, da bo novi dokazilni material popolnoma premenil položaj, ako prizivno sodišče zavrne priziv proti smrtni kazni, je Fisher zavrnil z nasmehom.

To je neumnost! Kaj nam koristi novi dokazilni material, ako bo izid priziva neugoden? Saj ga moramo porabiti samo, ako bo ugodno odločeno, tako da bomo mogli dobiti novo sodnijsko obravnavo.

Fisher je Hauptmanna obiskal v njegovi smrtni celici. Hauptmann je pri najboljšem zdravju, dasi so njegova lica nekoliko obledela.

Zagovornik bo prihodnji teden odpotoval v Californijo, da zasleduje novi sled. Ob tej priliki bo Fisher tudi obiskal Hauptmannovo sestro.

Kot znano, je Hauptmann napisal zgodovino svojega življenja, ki vsebuje 60.000 besed. Fisher je življenjepis bral in pravi, da je zelo zanimiv. Fisher tudi pravi, da upa, da bo Hauptmannu dovoljeno, da ta življenjepis objavi. Sedaj se še nahaja v rokah kazniškega ravnatelja Mark O. Kimberlinga, ki čaka na odločitve sodišča, ki mora dovoliti, da je življenjepis objavljen. Fisher pričakuje od prodaje Hauptmannove knjige kakih \$20,000, ker mu je že več časopisov ponudilo visoke vsote. Ta znesek bo porabljen za zagovorništvo.

LETANJE PREPOVEDANO

Washington, D. C., 13. avgusta. — Predsednik Roosevelt je s posebnim odlokom prepovedal civilnim letalom letati nad 24 vojaškimi in mornariškimi postojankami po celi deželi.

GENERAL NOBILE PRI PAPEŽU

Grad Gandolfo, 13. avgusta. — General Umberto Nobile, ki se je "proslavil" s svojim letom na severni tečaj, je bil sprejet v avdijenci pri papežu Piju XI.

General Nobile, ki je tehnični svetovalec pri gradbi zrakoplovov v Sovjetski Rusiji, je prišel v Rim, da pripelje s seboj truplo svoje žene v Rusijo.

V SEVERNI ITALIJI JE POČIL JEZ; VASI IN MESTA PREPLAVLJENA

TURIN, Italija, 13. avgusta. — Nad šeststo človeških žrtev je zahtevala nenadna poplava, ko se je porušil južno od mesta Allessandrie jez neke elektrarne. Voda je preplavila vasi in mesta. Najbolj je prizadeto mesto Ovada. Nekateri cenijo, da znaša število žrtev nad tisoč.

RAZBREMENIL MOONEYA

Moža, ki je pričal proti njemu, je držav. pravdnik podkupil in ga zavedel h krivemu pričevanju.

Baltimore, Md., 15. avgusta. — Neki star in ohromljen mož, čigar pričevanje je dosti pripomoglo, da je bil leta 1917 obsojen Thomas J. Mooney zaradi bombnega atentata, je priznal, da je tedaj po krivem prisegel ter da je Mooney ponedolžnem v ječi.

Možak je John McDonald. V neki tukajšnji bolnišnici ga je zaslišal pooblaščenec californijskega višjega sodišča, ki skuša dognati, če je Mooneyeva priznava za nov proces dovolj utemeljena.

McDonald je izjavil:

Ko sem pred veleporoto označil Mooneya in Billingsa kot atentatorja, sem lagal. Oba sem videl prvič v jetnišnici. Policijskemu poročniku Charlesu Goffu in državnemu pravdniku Charlesu Fickertu sem povedal, da je Mooney nedolžen, toda Fickert me je pregovoril, naj krivo pričam proti obema.

Fickert mi je svetoval, naj neham prodajati časopise. Najprej mi je najel državni pravdnik sobo v hotelu, nato me je pa poslal na farmo, kjer so mi dobro stregli in sem dobival po tri dolarje na dan. Fickert mi je obljubil visoko nagrado ter mi je dal natančna navodila, kako naj pričam proti Mooneyu in Billingsu.

Zasliševanje McDonalda bo trajalo še dva dni.

VELIKANSKA ŽELVA

Boston, Mass., 13. avgusta. — Ribiči so izpostavili 800 funtov težko morskoro želvo, ki je vlekla 81 čevljev dolgo ribiško ladjo Santa Maria 100 čevljev daleč.

NAGLA SODBA ATENTATORJEV

Mexico, Mehika, 12. avgusta. — Oblasti nameravajo naglo soditi sedem zločincev, ki so nameravali umoriti predsednika Lazaro Cardenas.

Prebivalec Ovade, Grimalde, Casalta in Cermella ni bilo mogoče pravočasno posvariti pred pretečo nevarnostjo.

Zaslišali so nekakšno čudno grmenje, nato jih je pa zalila voda. Med žrtvami je največ žensk in otrok, ki so se nahajali v hišah ter niso imeli dovolj časa pobegniti na prosto.

Vsled silnih naliyvov zadnjih dni je reka Obra narasla ter napolnila jezero, ki mu je zapiral jezo odtok. Zidovje ni moglo več zadrževati vode in je počilo. V jezeru, ki je šest milj dolgo, je bilo petindvajset milijonov kubičnih jardov vode.

Na ozemlju, ki je dolgo 25 milj in 2 milj široko, stoji voda pet čevljev visoko.

Več malih tekstilnih tovarn je bilo uničenih.

Družine, ki so brez strehe, prenočujejo na prostem. Vojaki so jim napravili šotore ter jih preskrbeli s plahtami.

LADJEDELNICA PRIPRAVLJENA NA POGAJANJA

Ladjedelnica je objavila pogoje za obnovev dela. — Delavci pa odklanjajo pogoje.

Camden, N. J., 13. avgusta. — New York Shipbuilding Corporation v Camden, N. J., je svojim delavcem, ki so na stavki že 14 tednov, naznanila, da ni nikakega tehtnega razloga, da bi zavrnili predloge za poravnava spora; obenem pa je tudi pojasnila pogoje, pod katerimi morejo delavci takoj pričeti z delom.

Delavski voditelji, ki so že prej zavrnili predlog ladjedelnice za poravnava, pa so na izjavo odgovorili z novo obdobjem, v kateri trdijo, da podjetniki še vedno zasledujejo svojo staro taktiko in skušajo javnost o dejstvih stavke držati v temi.

V soboto so stavkarji označili načrt za poravnava kot "načrt podjetnikov" in so ga zavrnili, ker jim ni bilo dano zahtevano priznanje in tudi ni bila določena doba za razsodišče.

Predsednik ladjedelnice John F. Metten je rekel, da ladjedelnica ni izdelala načrta za poravnava, temveč je samo ugodila predsedniku Rooseveltu, ki je predlagal odbor treh nepristranskih razsodnikov.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President L. Benedik, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Na celo leto valja na Ameriko in	Za New York na celo leto	\$7.00
Kanado	Za pol leta	\$3.50
Na pol leta	Za inozemstvo na celo leto	\$7.00
Na četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno nedelje in praznikov.

Prejatelji bres podpis in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovod pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče navede, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 2-3876

NEVARNOST ABESINSKE VOJNE

Eden najboljših poznavalcev afriških razmer je nedvomno general Jan Christian Smuts, južnoafriški justični minister.

Njegovo mnenje glede italijansko-abesinskega spora in posledic, ki bi sledile temu sporu, je vsled tega zelo zanimivo.

— Vojna med Italijo in Abesinijo, — pravi Smuts, — bi izvajala močan vpliv na angleške teritorije v Afriki, predvsem na Sudan in Egipt.

— Ako bo Italija napadla Abesinijo, bodo Afričani smatrali to za napad na vsa črna afriška plemena.

— V Afriki bi bilo nekaj sličnega kot je bilo v Aziji začasa rusko-japonske vojne. Vse mreno pleme je tedaj simpatiziralo z Japonci.

— Afričani zaenkrat še ne smatrajo Evropecev za svoje sovražnike, toda za slučaj napada na Abesinijo, bi se poglabila plemenska in barvna nasprotja, kar bi silno oteževalo stališče Evropecev. Mržnja proti belokožcem bi navdala vse temnopolte prebivalstvo. Afričani, ki bi ne simpatizirali z Abesinci, bi tudi treba z lučjo iskati.

— Velika prijateljica Abesinije je pa tudi Japonka. To prijateljstvo je seveda povsem biznškega značaja.

— Vojna med Abesinijo in Italijo bi ne bila poteza sama zase. Ako se Liga narodov v tem kritičnem trenutku izjalovi, bo omajan v svojih temeljih ves sistem civilizacije.

— Precej je pa odvisno tudi od Francije in Anglije. Edinole njima se lahko posreči pregovoriti Italijo, da bo zmanjšala svoje zahteve. Da pa to dosežeta, mora med njima vladati popolno edinstvo.

— Ako bi imela Italija drugačno vlado, bi nikdar ne prišlo do tega. Dandanes pa preti svetu vsa nevarnost od diktatorjev, ki skušajo z najrazličnejšimi pustolovščinami potlačiti nevoljo, ki se pojavlja proti njim v njihovi lastni deželi.

— Italija utegne premagati Abesinijo s pomočjo letal in strupenih plinov, toda premagati deželico in podjarmiti deželo, sta dve stvari.

— Prej ali slej se bo Italija prepričala, da je ugriznila več nego more prebaviti.

Dopisi.

Brooklyn, N. Y.

Kot je bilo že poročano v tem listu dne 8. t. m. v obliki oglasa, priredi Slovenski Dom svoj prvi piknik ali veselico, dne 18. avgusta. Izbrali so dobroznani hribček v gozdu nad "Revnim Lazarjem". Začetek ob 10. uri dopoldne. Serviral se bo pristni domači guljaž. Na razpolago bodo tudi fine kranjske klobase z kislom zeljem, kakor tudi razne druge jestvine. Se razume, da bo tudi za žejna grla prav dobro preskrbljeno v vseh ozirih.

Vabljeni ste vsi rojaki in rojakinje iz Greater New Yorka in okolice, kakor tudi vsa društva, da se tega piknika v kolikor mogoče večjem številu udeležite ter s tem pripomorete do boljšega uspeha, kajti s tem boste sami sebi koristili. Dom je last vseh Slovencev, in je vaš Dom, kjer se shajamo na sejah, raznih veselich itd.

Da so še vedno zelo slabi časi, to je resnica in baš radi tega vas Dom še bolj potrebuje.

Naj omenim, da kakor Vam je znano, se je vršila pretečeno soboto važna seja delničarjev Slovenskega Doma, pri kateri sta bila navzoča odlična rojaka Mr. Zalar, gl. tajnik, KSKJ, ter Mr. Gospodarič, gl. odbornik KSKJ. Reči Vam moram le toliko, da sta omenjena rojaka prinesla zelo dobre in olajšujoče pogoje iz gl. urada Jednote.

Po mojem skromnem mnenju jih bo lahko izvesti, če bomo le količkaj slezni ter pomagali Slovenskemu Domu, po svojih močeh do boljših uspehov v bodočnosti. Seveda, brez sloge se pa ne da ničesar storiti, pa naj si bo pri eni ali drugi stvari.

Toraj pridite vsi na piknik prihodnjo nedeljo, dne 18. avgusta v gozd nad "Revnim Lazarjem", ter s svojo navzočnostjo pokažite voljo pomagati po svojih močeh. Prepričan sem, ako bomo združeno delovali, ne bo več dolgo, ko bo Dom popolnoma Vaša last, kar bo v velik ponos požešji naši generaciji, Vam pa v zadovoljstvo da ste storili nekaj zelo koristnega za svoj narod.

Omeniti moram še, da na omenjenem "Pikniku", bo več raznih zabav za mlade in stare, kot n. pr. balinanje itd.

Kličem Vam na veselo svidenje!

Poročevalec.

Naročite se na "GLAS NARODA", največji slovenski dnevnik v Združenih državah

Iz Slovenije.

Janko Grašek umrl.

V Kamniku so pokopali trgovca in posestnika Janka Graška, ki je umrl po dolgi in mučni bolezni v starosti 72 let. Pokopni je bil pred vojno in še do leta 1921 v ospredju kamniškega javnega življenja. Kot sin zavednega kamniškega narodnjaka Jerneja Graška je v mladosti mnogo deloval pri kamniških narodnih društvih. Bil je med ustanovnimi člani prvega slovenskega pevskega društva "Lire," pri katerem je tudi dolgo let vztrajal kot pevec.

Najstarejši faran vranske fare.

Anton Cizej, posestnik na Vranskem, je umrl 28. julija. Rojen je bil 13. junija 1850 v Rečopi pri Vranskem. Smrt ga je doletela pri Sv. Katarini na Čreti, kamor je tako rad vsako leto zahajal. Od doma je šel kljub svoji starosti 85 let čil in zdrav z namenom, da se udeleži na Čreti svetega opravila. Prišel je sicer do cerkve, kjer ga je obšla slabost in popoldne je izdihnil svojo blago dušo.

Ne držite denarja doma.

Prav resno svarilo onim, ki shranjujejo prihranke doma, je ponovna velika tatvina, ki je bila izvršena pri trgovcu Jožefu Hermannu v Očeslavcih, o katerem se je med ljudstvom širila govorica, da hrani doma težke tisočake. Plen tatinske družbe je bil tokrat obilen, če pomislimo, da so odnesli tatovi 165 tisočakov in 5.000 Din drobca. Ta za današnje čase ogromna vsota je bila shranjena v primitivni leseni skatljici v sobni omari, ki je bila sicer zaklenjena. Vendar pa so bile tatu razmere pri Hermannovih dobro znane, ker je po izvršeni tatvini omaro spet zaklenil ter vrnil ključ na svoje prejšnje mesto.

Pri Hermannovih je bilo to krat vlomljeno že drugič v letošnjem letu. Že 26. maja je tat vlomil skozi podstrešje na ta način, da je odstranil stropni tram ter se splazil v trgovski lokal, od koder je odnesel 3.000 Din. Preiskava je lahko kavalu ugotovila, da je obeh tatvin načelno sumljiv že predkaznovani 22letni Žnidarič Rudolf, posestniški sin iz Očeslavcev, ki je imel do Hermana Jožefa staro sovraštvo. Fant je po aretaciji priznal, da je obakrat on ukradel denar z obema svojima tovarišema. Zvečer po aretaciji in po priznanju tatvine je Žnidarič preveril orožniško patruljo, da ima ukraden denar za kopan doma v senu na podstrešju. Ko so ga orožniki privedli na dom in preiskovali po senu

na kraju, ki ga je on naznačil, je Žnidarič izkoristil trenutek in skočil skozi odprto okno 3 m visoko in pobegnil v noč.

Spet dva požara na Dravskem polju.

Zarana je izbruhnil ogenj na stanovanjskem poslopju posestnika Galuna Jožefa v Stopercih. Plameni so objeli vso hišo in se je ob vetru vnelo še gospodarsko poslopje, ki je bilo s slamo krito in leseno. Zgorela je tudi vsa zaloga poljskih pridelkov in gospodarsko orodje. Kolikor se je pozneje ugotovilo je zakrivil požar šestletni slabomni sin, ki je brez nadzorstva v kuhinji zažgal treske. Galun ima škodo nad 30.000 Din.

Dne 31. julija okoli ene ure ponoči pa je nastal ogenj v gospodarskem poslopju posestnika Tementa Janeza v Rošnji pri Sv. Janžu na Dravskem polju. Poslopje je bilo še skoraj novo in iz opeke krita. Ker so bili domači v trdnem spanju, je bila vsaka rešitev zaman, čeprav so takoj prihiteli na pomoč domači gasilci. Rešili so v pravem času še živino, dočim je vse drugo zgorelo in je bilo celo še v nevarnosti stanovanjsko poslopje. Kako je tu ogenj nastal, se ne ve. Škoda znaša nad 30.000 Din in je za Tementa še večja nesreča, ker je v zadnjih petih letih že trikrat pogorel.

ROJSTNI DOM GOSPE CURIE V RAZVALINAH

Pred kratkim je ponoči prebivalce neke hiše v Varšavi prestrašil ropot in čudno škripanje in pokanje. Četrto nadstropje hiše se je sesedlo in porušilo s svojo težo še tretje nadstropje, tako da sta spodnji nadstropji in pritličje bili popolnoma pokopani pod razvalinami. Izmed 34 prebivalcev vrhnih dveh nadstropij so domača vse pomendrale razvaline pod seboj. Gasilci in reševalci so takoj prihiteli na kraj nesreče in so se z mrzlično naglico lotili reševalnih del. Izpod razvalin so potegnili 16 težko ranjenih oseb in 1 mrlja. Medtem ko so reševali ponesrečence z gorenjih dveh nadstropij, so se pojavile v zidovih spodnjih nadstropij nenadoma nove razpoke in čez malo se je sesula vsa hiša. To se je zgodilo tako naglo, da so gasilci komaj še srečno odnesli pete. Takoj po nesreči so se iznova lotili reševalnih del. Nesrečo so baje zakrivil stropniki. Do slej je iz razvalin rešenih 16 težko ranjenih, dva pa so reševalci izgrebli že mrtva.

Hiša, ki se je porušila, je bila znamenita kot rojstni kraj slavne raziskovalke radija ge. Curie Skladovske.

CENA
DR. KERNOVEGA BERILA
JE ZNIZANA

Angleško-slovensko Berilo
ENGLISH SLOVENE READER
STANE SAMO \$2
Naročite ga pri —
KNJIGARNI "GLAS NARODA"
216 WEST 18th STREET,
New York City.

NAJMOČNEJŠI MOŽ NA SVETU

Najmočnejši mož na svetu je baje delavec, zaposlen kot "človeški žerjav" v moskovski avtomobilski tovarni. Ta orjak dvigne igraje 5 meterskih stotov. Piše se Gregor Glikin in razumljivo je splošno zanimanje za njegovo izredno moč. Mož je poskusil svojo srečo že v cirkusih, pa ga je sovjetska vlada sama angažirala, da bi kazal svojo moč po državnih tovarnah, kjer naj bi vzbujal kot najboljši delavec lene tovariše.

Glikin ima v potnem listu zapisano, da je po poklicu orjak, človeški žerjav. Zdravniki so mu predpisali posebno dieto, zelo obilno hrano, da mu navadnih zemljani kar zavidajo izhoren tek. Moskovski orjak dobi na mesec 25 kg mesa, 12 kg masla, 10 kg sladkorja, 20 kg rib in 40 mesnih konzerv. Na dan poje 3 kg kruha. Glikin je sta varšavskega obrtnika, star je 37 let, meri samo 1.80 m, pač pa tehta 125 kg. Fizična moč se menda v njegovi rodbini podeduje, kajti njegov 3letni sinček je tudi že izredno močan, poje pa na mesec nad 100 jaje in 5 kg masla.

RAZKRINKANI TIHOTAPEČ

Mesto Le Havre je zadnje čase vsak hip pozorišče kake ne navadne senzacije. Zdalj razburja mirno meščane vest, da so tihotapeci francosko davčno upravo ogoljufali za nič manj kakor 150 milijonov frankov.

Že dve leti je delovala tihotapska družba, ki je bila razpredena po vsej Franciji. Iz Le Havrea je vtihtapljala na veliko fotografske aparate, električne aparate, radio svetilke in posamezne sestavne dele za radio. Ne da bi plačala niti gare carine, je mirno razpečevala po vsej deželi utihotapljeno robo. Šele v zadnjih dneh se je policiji posrečilo, da je razkrinkala delovanje dobro organiziranih tihotapecov. Oblasti so začele z vestno preiskavo in v Le Havreu nestrno pričakujejo, kaj vse bo še odkrilo policijsko poizvedovanje.

Peter Zgaga

Governor Talmadge iz Georgije je rekel te čini:

— Farmerja je težko povleči za nos.

Politiki pripovedujejo t o farmerjem že osemdeset let in jih baš s to izjavo vlečejo za nos.

—

Neki angleški državnik je nedavno rekel, da bi si Anglija rada izposodila nekaj idej ameriškega "New Deal".

Kar izposodi naj si jih.

— Amerika in Anglija, — pravi državnik, — naj bi dajali in jemali.

Tako je prav! Amerika je dala, Anglija je pa vzela. Vrnila bo pa o svetem Nikoli.

—

V procesu za ločitev zakona, ki se je vršil prejšnji teden v Chicagu, je izpovedala sladka ženica:

— Moj mož nima samoderilnih namenov. Večkrat je vzel v desnico čašo vina, v levico pa čašo strupa in mi je zapretil, da bo oboje izpil. Izpil je pa le vino, dočim strupa ni hotel izpiti.

— Ja, dedci so pa res od sile, — bo rekla ta ali ona Marjancica, ki bo prečitala to poročilo. — Moj je ravno tak. Le če bi mu vode in gifta ponudila, stavim, da bi segel po giftu.

—

Kdaj si ga pa začela rada imeti? — so jo vprašali kmalu po poroki.

— Lani na pikniku, — je odvrnila. — Slišala sem, kako so se pogovarjali o njem, in vsakdo je rekel: — Nak, takega osla, kot je on, pa še ni bilo na svetu. Vsi, prav vsi so ga smatrali za osla. Meni se je pa smilil in sem ga vzela.

—

Ko je prišel Ribničan prvič v Ljubljano, je opazil sredi trga gručo ljudi.

— Kaj pa je? — vpraša poleg stoječega škrica.

Škric ga premeri od glave do nog in zasmehljivo pravi:

— Kaj bi bilo? Nič ni. Krava je jajce znesla.

— Tako, tako, — odvrne Ribničan. — Iz jajca se bo pa gvišno tako tele zleglo kakor si ti.

—

V nedeljo, dne 18. avgusta bo pa res nekaj posebnega v gozdu za "Revnim Lazarjem", kjer bo "Slovenski Dom" priredil svojo letno veselico.

To bo menda v zadnjih par letih najslajnejša prireditve newyorških Slovencev. Sodeloval bodo razna kulturna društva, prireditelji bodo pa tudi skrbeli, da bo vsak tako zadovoljen z jedjo in pijačo kot ni bil še na nobeni prireditvi, kar so jih doslej imeli Slovenci v Greater New Yorku.

"Slovenski Dom" je dobil prejšnjo soboto novo vzpodbučo. Vodstvo smatra vsled tega za svojo najvišjo dolžnost, vsakega obiskovalca najbolje in poceni postreči ter na ta način povečati že itak velik krog svojih prijateljev.

To je edino pravi način, in baš zato se je nadati v nedeljo vsestranske udeležbe.

V gozdu bodo postavljene klopi in pogrnjene mize. Kogar ne bo pri mizi veselilo, bo pa lahko v travo legel. Za tiste, ki jim pristna kalifornijska kaplja in hladno sveže pivo ne prija, bo pa voda na razpolago. Toda takih bo seveda bolj malo.

Na kratko rečeno: —

— Vodstvo bo skušalo brez izjeme vsem obiskovalcem tako ustreči, da se bo sleherni še dolgo spominjal vrtno veselice, ki jo bo priredil "Slovenski Dom" v nedeljo, 18. avgusta v gozdu za "Revnim Lazarjem".

DENARNE POŠILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu.

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 2.75	Din. 100	Za \$ 9.35	Lir 100
\$ 5.25	Din. 200	\$18.25	Lir 200
\$ 7.50	Din. 300	\$44.40	Lir 300
\$11.75	Din. 500	\$68.20	Lir 500
\$23.50	Din. 1000	\$136.40	Lir 1000
\$47.00	Din. 2000	\$272.80	Lir 2000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Ka izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodi v dinarjih ali lihah dovoljujemo še boljše pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Za izplačilo \$ 5.— morate poslati	\$ 5.75
\$10.—	\$10.50
\$15.—	\$15.75
\$20.—	\$21.00
\$25.—	\$26.25
\$30.—	\$31.50
\$35.—	\$36.75
\$40.—	\$42.00

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.

Najna nakazila izvršujemo po Cable Letter za pristojbino \$1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N. Y.

OBRAMBA PROTI STRUPENIM PLINOM

V pripravljanju, da bodo v bodoči vojni igrali strupeni plini važno vlogo, je japonska armada organizirala takozvane "reševalne oddelke," ki bodo z raznimi kemikalijami skušali zmanjšati nevarnost strupenih plinov.

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dabit koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvareh. Vredno našo delovno skupino Vam pomagamo dati najboljša poizvedila in tudi vse potrebne preskrbe, da je potovanje udobno in hitro. Zato se zaupno obrnite na nas za vsa poizvedila.

Na predstavitvi, badih poizvedila za povratna dovoljenja, potne liste, vizje in spleh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je pravno, za najmanjšo ceno.

Nedovoljen naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker predno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje, RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačno navodila in enopostavljamo Vam, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

216 West 18th Street

New York, N. Y.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

JOSIP VANDOT:

JOZEJ SE JE UBIL

Imel je ljubico. Tam v zelenem Korotanu jo je imel in jo je ljubil trikrat pet mesecev. Solnce mu je sijalo in zvezde so se mu smehljale, ker je imel tako lepo ljubico. No, Jozeja je bil preveč srečen in se je prevzel v svoji sreči in se je menda pregrešil v svojem napuhu. Zakaj se tisto poletje je vzel ljubi Bog njegovo Mojo. Kar nenadno jo je vzel. Črne oblake je razpregel po nebu, bliske je utrinjal iz oblakov in je vrzel strelo ravno na drevo, ki je pod njim vedrila Moja. In Moja se je zgrudila v zeleno travico, dušica ji je vzfrfotala proti nebesom, in Jozeja je bil brez živice, brez lepe svoje ljubice.

In potem so govorili, da se je zaradi tega Jozeja zbledel v mladi glavi. Strahove je videl ponoči; po hiši so se plazili sredi teme, plesali so zunaj pod milim nebom, in jokalo in klicalo je okrog Jozeja: "Pomagaj, Jozeja! Za božjo voljo pomagaj!"

Glas pa je bil podoben glasu ranjke Moje. Pa je grizlo in peklo Jozeja v nesrečnem sreču in v glavi mu je bilo tako čudno in prazno. Na Mojejin grob je hodil v tihih očeh in jo je rotil in prosil: "O, nikar, Moja! Počivaj lepo v miru v tem grobu. Saj si bila brez greha Moja! Lepo te prosim, Moja! Ali slišiš?"

Ali Jozejeve besede in prošnje so bile zaman. Spet so zaplesali čudni strahovi okrog njega in so se plazili, plazili neslišno mimo njega. In je spet klicalo in, prosilo iz črne teme: "Pomagaj, Jozeja! Za božjo voljo pomagaj!"

Jozeja je zdvojil v svoji duši in bežal, bežal. Za pet svetih maš je dal, a tudi svete maše niso pomagale in niso odgnale nočnih strahov. Zato pa je pobegnil iz zelenega Korotana in si je dobil v zagorski vasi službo občinskega pastirja. Visoko na planini je pašel živino, živel je z njo kakor bratee in bilo mu ni mar ljudi. V samotni koči je spal na trdem pogradu in je prisluškoval in čakal strahov. A glej — strahovi ni bilo od nikoder. Črna noč je molčala širok okrog in čulo se je samo zamolklo šumenje gorskih voda, padajočih z visokih skal.

"Glej, igrešili so strahovi

mojo sled," se je razveselil Jozeja in se je križal neprestano. "Po svetu me iščejo, pa riti ne vedo, da sem se skril na planino. Oj, hvala ti, ljubi Bog, in tvoje ime bodi česeno!"

Mesec dni se je veselil Jozeja na planini in se je škodoželjno posmechoval strahovom, ker se jim je skril tako pretkano. Že je zažvižgal tu pa tam polglasno in trikrat je celo zaviskal tam gori pod belimi skalami. A vendar v nočeh ni mogel spati. Nemirno se je prevračal po trdem pogradu in bilo mu je dolgočas. Nazadnje si je pa še celo želel strahov, da bi plesali okrog njega in se plazili nevidno in skrivnostno. In bi klicali spet tisti glas, tisti sladki, mili glas, ki je govorila z njim ranjka Moja: "Pomagaj, Jozeja! Za božjo voljo pomagaj!"

Jozeja je planil s pograda. Dušo mu je stisnilo divje hrope renje po nesrečni Moji. Začel je bolešno in je s pestmi zatiskal boleča senca. Strmel je v črno temo in ustne so mu ponavljale nehotne Mojeine ime in so jo klicale iz samotnega daljnega groba.

"Moja, o Moja! Ali me ne slišiš? Pridi spet in povej strahovom, da se skrivam tu na planini. Le naj pridejo spet in naj me strajo. Samo, da slišim spet tvoj glas. Pridi, Moja, in privedi strahove nazaj. Hudo mi je in dolga časa. Ali slišiš, Moja?"

Strahovi ni bilo od nikoder. Zvezde so bledele nad zagorskim svetom in v jutrnjem mraku so se pričeli svetlikati beli snežniki nad zeleno planino. A Jozeja je še vedno stal sredi koč in je vpil in klical Moja in strahove, ki so bili izgubili sled za njim. Predramilo ga je šele solnce, ki je pogledalo iz za škrbatega snežnika in je razlilo deset rumenih žarkov skozi nizko okence v samotno pastirsko koč.

V tihih nočeh so slišali ljudje v dolini, kako je vpil pastir Jozeja na planini. Prav razločno ga je bilo slišati, kako je klical strahove iz črne noči. Pa so ljudje zmagavali z rameni in so majali z glavami: "Znorel je... Saj smo že prej vedeli, da ni pri pravi pameti. Jeseni ga pa odstavimo. Kaj hočemo z norim pastirjem? — Živino nam pogubi. Živina je

več vredna kakor Jozejeva pamet..."

A tisto noč je utihnil Jozeja kar nenadno. Do polnoči je rjovel v koči in je klical strahove. A o polnoči je umolknil. Zakaj sredi teme se je posvetilo trenutno nekaj belega. Šinilo je mimo njega in je zašepetalo: "Jozeja, Jozeja, kaj delaš? Tudi tvoj čas je prišel. Zato pa tiho Jozeja; Saj te čakam. Jozeja, v črnem grobu te čakam..."

"Moja!" je zavpil Jozeja in je skočil naprej, da bi zgrabil tisto belo, ki se je umikalo proti oknu in je v trenutku izginilo in utonilo med mesečevimi žarki, ki so se igrali ob nizkem okencu. Jozeja je zdrvel van na planino, iskal je ob grobovju in je jokal in ponavljal kakor otrok samotno besedico: "Moja! Prišla si... spet si prišla, Moja..."

Tri dni in tri noči niso slišali v dolini ljudje Jozejevega glasu. Pa se jim je zlelo čudno in so šli gledat na planino. A Jozeja niso našli nikjer. Pet dni so ga iskali in so ga našli taposled v črnem prepadu. — Z razbito glavo je ležal na trdi skali in je stiskal z levico krčevito k sebi belo, mrtvo jagnje.

Na strmi pečini je zaskočilo jagnje. Jozeja je šel, da ga reši. A steza je bila prenevarna. Jozeja je pograbil jagnje in ni videl smrti in nevarnosti okrog sebe. In z jagnjetom v naročju je nastopil tisto pot, ki ga je edina privela do Moje. A na tisti poti ni nobene nevarnosti več. Saj je posuta samo z rožami srčne ljubezni in je brez trnje in kamenja, in po tisti poti nas vodijo samo ljubeče, tihe roke.

"GLAS NARODA"
pošljamo v staro domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. — Naročnina za stari kraj stane \$7. — V Italijo lista ne pošljamo.

PRVA LETALKA

Bilo je l. 1809., ko je bila Napoleonova vladavina na visku in ni še nihče slutil njegove bližnjega konca. Pariz se je vdajal vsem užitkom, senzaciji je sledila senzaciji, največja pa je bila ta čas menda vedeževalka Lenormandova, ki je bila v posebnih časih pri cesarici Jožefini, dočim jo je cesar sam nekoč lastnoročno vrge iz svoje palače. Toda njene čakalnice so bile vedno prenapolnjene pajuglednejših osebnosti, dam, ki so hotele za drag denar pogledati v svojo bodočnost.

Nekega jesenskega dne je sedela v čakalnici blede, preprosto oblečena ženska. Vdova po nedavno umrlem čudaku in izumitelja Blanchardu, ki je hotel n. pr. zgraditi voz, ki bi se pomikal iz lastne moči, torej brez konjev, naprej. Tudi prastari Irkasov sam mu je zavaljal in ne brez uspeha. — Večkrat se je bil dvignil s svojim balonom v zračne višave in žena ga je spremljala na tleh držnih poteh.

Z negotovim korakom je stopila Zofija Blanchardova v mistično temo Pitijine sobe. Gosposdina Lenormandova je vr glava karte in dejala z grobnim glasom: "Vaša sreča je v zraku. Posvetili se boste letanju, umetnosti, ki daje neslutene možnosti. Vojne se bodo v bodočnosti odločale v zraku. Pazite se pa pred neko hišo!"

Za Zofijo Blanchardovo je bilo to dovolj. Sedaj je vedela, da se bo posvetila letanju z vso dušo in telesom, kljub vsemu odporu od vseh strani.

Z velikimi mukami ji je uspelo, da si je preskrbelo avdienco pri cesarju. Mali Korz je poslušal veliko, lepo žensko z milostnim obrazom, vsčipnil jo je celo jovialno v ušesno mečico, potem pa je dejal:

"Motite se, gospa. Takšni mehanski pripomočki, ki so namenjeni samo zijaletu na javnih prostorih, ne bodo nikoli odločali voja. Odločala jih bo vedno le strategija, nepričakovani napadi čet na šibka mesta sovražnika."

Avdienco je bilo konec, s praznimi rokami je Blanchardova odšla, toda zaupanja vase ni izgubila. Brez spremstva se je dvignila v okolici Pariza v zrak, ta polet jo je napravilo slavno najprvo v ozjem krogu ljudi, potem v čedalje širšem. Korzova strategija je nekega dne doživela usoden polom. — Podvig Blanchardove pa so se nadaljevali in so jo napravili slavno po vsej Evropi. Bili pa so to v resnici bolj predstave za zijalet množice, vsakovrstne akrobacije so povečale njih napetost.

6. julija 1819. so priredili v pariški okolici sijajno nočno zabavo, višek je bila točka, ko se je Blanchardova v svojem balonu dvignila v zrak. Ljudje so začeli tedaj uvidevati, da letanje ni samo akrobatska umetnost, začeli so slutiti ogromno vlogo, ki jo bo imeo letalstvo v bodočnosti. Ob zvokih vojaške godbe se je balon slavne letalke dvignil, stotine raket, ki jih je letalka spuščala osebno, so razsvetljevale čudobno sliko. Ena teh raket je zadela ob plašč balona, z gorljivim plinom napolnjeni nestvor je v trenutku zažarel. — Množica je navdušeno zaploskala, menila je, da gre za posebno posrečeno pirotehnično točko. Nekoliko trenutkov pozneje je balon tresčil proti zemlji, gondola je padla na streho neke hiše. Šele sedaj je množica spoznala, da se je zgodila katastrofa. Splezali so na streho in našli na pol zogljenelo, raztreščeno truplo prve letalke poleg gondole.

ZAROČENCA

MILANSKA ZGODBA IZ 17. STOLETJA
Spisal: ALESSANDRO MANZONI

49

Ko je Peter vozil skozi te dve vrsti "mihelčkov" (španskih vojakov), med temi tako spoštljivo dvignjenimi mušketai, se mu je v pravi povrnili stari pogum. Zdal si je čisto opomogel od osuplosti, spomnil se je zopet, kdo in koga vozi, zavpil: "Ohe, ohe!" brez drugih ceremonij ljudem, ki so se bili medtem že zadosti zredčili, da je lahko tako postopal z njimi, udaril je z bičem po konjih, da so se spustili v tek proti gradu.

"Dvignite se, dvignite se; smo že zunaj," je rekel Ferrer (v španskih) namestniku; tega so prenehane krikov, naglo premikanje kočije in te besede pomirile, da se je odvil, razvozal in vstal; ko si je malo opomogel, se je začel svojemu odrešitelju zahvaljevati brez konca in kraja. Ko mu je ta izrazil svoje sožalje radi nevarnosti in svoje veselje radi rešitve, je vzkliknil: "Ah!" in udaril z roko po svoji svetli pleši. "Kaj poreče o tem Njegova Ekscelence, ki ima itak malo prevrnjeno pamet radi onega nesrečnega Casala, ki se noče vdati? (Španski:) Kaj poreče grof vojvoda, ki brž sumnič, samo če list močnejet zašustiti nego navadno? Kaj poreče kralj, naš gospod, ki bo o takem truščen gotovo moral nekaj zvedeti? In ali bo potem konec? (Španski:) Sam Bog to ve."

"Ah, kar se mene tiče, si jaz ne bom več delal preglativ," je dejal namestnik. "Jaz se izbršem. Svojo službo izročim v roke Vaše Ekscelence in grem živeti v kako gorsko votlino pušavniško življenje, daleč, daleč od tega podivjanega ljudstva."

"Vi naredite to, kar bo najbolj primerno (španski:) za službo Njegovega Veličanstva," je resno odgovoril veliki kancelar.

"Njegovo Veličanstvo ne bo hotelo moje smrti," je odvrnil namestnik; "v votlino, v votlino; daleč od teh ljudi."

Kaj se je pozneje zgodilo s tem njegovim sklepom, tega naš pisatelj ne pove, spremi reče samo še v grad in ne omenja več njegovih dogodivščin.

ŠTIRINAJSTO POGLAVJE

Množica, ki je bila ostala zadaj, se je začela razhajati ter se cepiti na desno in levo; ti so šli po tej ulici, drugi po oni. Ta je šel domu po svojih opravkih, oni se je odaljil, da se po toliko urah stiskanja zopet prosto oddahne, drugi je šel iskat prijatelje, da bi z njimi kramljali o velikih dnevnih dogodkih. Isto razhajanje se je vršilo pri drugem izhodu ulice, kjer so ljudje bili precej redki, zato da bi mogla ona četa španskih vojakov brez upiranja prodirati ter se postaviti k namestnikovi hiši. Poleg hiše je stala še usedlina vstaje, da se tako izrazim, čreda lopovov, ki so bili nezadovoljni s tako hladnim in nepopolnim koncem tako velikih priprav; nekateri so godrnjali, drugi so kleli, še drugi so se posvetovali, da vidijo, ali bi se dalo še kaj podjeti, in kakor da poskusijo, so še vedno suvali in pritiskali tista uboga vrata, ki so bila znova kar najbolje zaslonjena. Ko se je četa približala, so vsi ti ljudje izginili v nasprotno smer, nekateri naravnost, drugi nekam igraje, ter so bojišče prepustili vojakom, ki so ga vzeli ter se postavili, da zastražijo hišo in cesto. Toda vse bližnje ulice so bile posejane z gručami. Kjer so stale dve ali tri osebe, so se ustavile še tri, dvajset drugih; tu se je kdo odtrgal, tam se je pomikala velika gruča.

Vse je spominjalo na oblake, ki se včasih po nevihti raztresejo in krožijo po jasnem nebu, da pravi človek, ki jih pogleda: Vreme se ni dobro popravilo. Lahko si mislite, kakšna zmešnjava je morala biti v pogovorih.

Ta je s poudarkom pripovedoval posebne slučaje, ki jih je bil videl; oni je pravil, kaj je sam izvršil; ta se je veselil, da se je stvar tako dobro končala, hvalil je Ferrerja ter napovedal resne kazni za namestnika; oni je rekel s posmehom: "Ne bojte se, ne bodo ga ubili; volk ne je volčjega mesa."

Drugi so še bolj ježno mrmrjali, da se ni zgodilo vse, kakor bi bilo treba, da je bilo to prevara in da je bilo noro delati toliko hrupa zato, da so se dali potem tako ukaniti.

Medtem je bilo solnce zašlo, predmeti so postali vsi istobarvni in mnogi so se, trudni od dneva in naveličani od klepetanja v temi, povrnili domov. Naš mladenič je bil pomagal kočiji na njeni poti, dokler ji je bilo treba pomoči, tudi on je kakor v slavnostnem sprevodu kora-

kal za njo med obema vrstama vojakov ter se razveselil, ko je videl, da že prosto teče in je izven nvarnosti; šel je kos poti z množico ter na prvem voglu stopil iz nje, da bi se tudi sam nekoliko prosto oddahnil.

Ko je napravil nekaj korakov na prostem, je sredi valovanja toliko čustev, sredi tolikih novih in zmedenih slik začutil veliko potrebo po jedi in počitku in začel na obeh straneh gledati navzgor, iščeč kakega gostilniškega napisu, kajti da bi šel v kapucinski samostan, je bilo prepozno.

Ko je stopal tako z dvignjeno glavo, je prišel mimo neke gručice, obstal za njo in slišal, da se pogovarjajo o domnevah in načrtih za naslednji dan.

Poslušal je nekaj časa in ni si mogel kaj, da ne bi tudi on povedal svoje, ker se mu je zdelo, da kolor je toliko delal, brez domišljavosti tudi lahko kaj predlaga. In prepričan po vsem, kar je ta dan videl, da je dovolj, če tisti, ki krožijo po ulicah, odobrijo stvar, ki bi jo človek rad uresničil, je zaklical, kakor bi začel govor:

"Gospoda moja! Ali naj tudi jaz povem svoje skromno mnenje? Moje skromno mnenje je to-le, da se lopovščine ne godijo samo, kar se kruha tiče, in ker smo danes videli, da človek, ki ga slišijo, doseže to, kar je pravica, je treba tako nadaljevati, dokler se ne odpravijo tudi vsa druga zločinstva in dokler se ne bo svet malo bolj krščanski vrtel. Mar ni res, gospoda moja, da je peščica samosilnikov, ki ravna po baš narobe, nego bi morali po desetih zapovedih, in iščejo mirne ljudi, ki nanje še ne mislijo ne, da jim prizadenejo vsako zlo, nato pa imajo vedno prav? Da, če zagrešijo kdaj kakšno bolj debelo nego navadno, dvigajo glavo še višje in stopajo, da se zli, kakor da hočejo tudi zaostalo še popraviti. Tudi Milan mora že imeti svoj delež takih ljudi."

"Zal, da," je rekel neki glas.

"Saj sem rekel," je povzel Renzo. "Zgodbe se pripovedujejo tudi že pri nas. In potem je stvar sama ob sebi umovna. Recimo n. pr., da kateri izmed onih, ki o njih govorim, stanuje nekoliko na kmetih, nekoliko v Milanu: če je tam zločed, tukaj tudi ne bo angelček, bi dejal. Torej povejte mi samo, gospoda moja, ali ste že kdaj videli katerega izmed njih "z gobcem za zamreženim oknom". In kar je še hujše (to vam jaz lahko z gotovostjo povem), je to, da imamo tiskane razglase za njihovo kaznovanje, pa ne morda kakšne razglase s povezanimi otrobi, temveč izborne razglase, kakor bi si mi ne mogli izmisliti boljših; v njih so lopovščine jasno povedane, prav kakor se dogajajo, in za vsako je določena poštna kazen. In pravi: Bodi kdorkoli, preprosti in navačni ljudje, in kaj vem kaj še vse. Zdal pa pojdi in recite doktorjem, pisarnarjem in farizejem, naj vam izposlušajo pravico, kakor jo oznanja razglas: dali vam bodo prav kakor papež lumpom; poštenemu človeku bi se kar zavrtelo v možganih. Vidi se torej jasno, da bi kralj in tisti, ki ukazujejo, radi kaznovali malopridneže; vendar pa se to ne godi, ker je neka zveza. Treba jo je torej zlorabiti; treba je iti jutri k Ferrerju, kajti ta je poštenjak, gospod, ki rad pomaga."

(Dalje prihodnjič.)

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerno.

Knjigarna
"Glas Naroda"

PROTI-NAZIJSKE DEMONSTRACIJE V NEW YORKU

Nedavno so se vršile v New Yorku velike proti-nazijske demonstracije. Skupina demonstrantov se je pojavila na nemškem parniku "Bremen" ter vrgla nazijsko zastavo v morje.

GREHI OČETOV

Roman v dveh zvezkih

Za Glas Naroda priredil I. H.

PRVI ZVEZEK.

14

In pogledite, dragi gospod Albert — Vedno kimaje naprej sklonjeno glavo je gospod Barka tako govoril. Ko pa sedaj pogleda in sreča moj pogled, prestane in rdečica se razlije čez njegov skrbi polni obraz. — Moram, da, prositi za odpustanje, — jeclja v zadregi, — popolnoma sem pozabil, da gospod Albert ni sam.

— Zaradi tega ne imejte nikake skrbi, dragi gospod profesor! — V toplem sočutju iztegnem svojo roko proti malemu možu. — Ne smatrate me za tujca. Prijatelj sem vašega prijatelja in če vam morem v čem koristiti, se morete na mene zanesti. V gledaliških krogih imam vplivne prijatelje, ki bodo vaši hčeri prav gotovo šli radi na roko.

— Tako daleč cela stvar se ni! — me prekine Albert skoro nejevoljno, medtem ko mi gospod Barka še vedno z neprestanim zahvaljevanjem stiska roko. — In če vam smem svetovati, dragi profesor, tedaj se poslužite vsega svojega vpliva, da gospod Jozo odvrnete od tega sklepa.

— Bom poskušal, — vzdihne gospod Barka in vstane, — toda kaj naj napravim, da, ko vedno pravi: hočem, hočem! — Nekaj časa molče gleda v tla, nato pa zopet pritiskne naočnike. — Sedaj pa moram iti. Predolgo sem vas že nadlegoval. Kaj ne, da smem Marjeti povedati, da še danes pridete? Ta ljubi otrok tako hrepeni po vas.

— V pol ure bom pri vas. — Še eno prošnjo imam. Moji starejši dekleti imate jutri dopoldne opravilo izven hiše, da in tako bom sam z Marjeto. Samo ko bi vedel, da vas ne bi motil, bi vas prosil, da bi se tedaj pri meni učili klavir, da, mesto, kot navadno, tukaj pri vas.

— Rad!
— In kaj hočete jutri igrati?
— Mozarta.

Gospod Barka premakne naočnike. — To imate prav! Veste, da imam rad Mozarta, da, in zato hočete z menoj igrati Mozarta in vedno Mozarta. Pa kaj hočem se reči, da, ali se še spominjate mesta v A-dur sonati, o katerem sva bila nedavno različnega mnenja? — Gospod Barka stopi h klavirju in ga odpre. Izgledal je skoro izpremenjen, tako živahna gotovost se je kazala v njegovih kretnjah. — Ali se še spominjate? Ali ste mislili tako? — Stojte in z nogo na pedalu igra kos neke skladbe. — Da, in jaz sem mislil tako. — Isto ponovi z nekaterimi premembami, pri čemur pa moje površno glazbeno uho ni opazilo nikakega posebnega pomena. — Ta stvar mi ni dala nobenega miru, da, mnogo sem o tem premišljeval in tedaj sem prišel na nekaj zelo čudovitega. Poslušajte! — Zopet igra in ko njegovi prsti lete po tipkah, gleda z lesketajočimi očmi Alberta in na njegovih licih je bilo videti dve beli, rdeči lisi.

Albert je pozorno poslušal; tedaj pa profesorja porine na stran in ponovi isto, kar je igral gospod Barka. — Imate prav, dragi profesor, kakor vedno. — In naj sedaj kdo pride in mi reče, da pozna Mozarta! Pripeljal ga bom k vam.

Z velikim ponosom je gospod Barka sprejel to pohvalo; izgledalo je, kot da mali mož raste.

— Mozart, da, Mozart! — pravi tiho in oči se mu napolnijo s solzami. — Jaz sem mirno organizirana narava, da, toda, kar čutim in mislim, najdem v Mozartu, in kar najdem v njem, to razumevam. Tudi oni, ki so bili pred njim, da, tudi to so moji ljudje, mojstri domače glazbe, Bach, Haydn! Kar pa je od njih dalje, nič več za mene. Beethoven in oni drugi, novi Zveličar, kot ga imenujejo, da, mi presegata srce in razum. Beethoven mi je preglobok in Wagner previsok. Enega ne morem občutiti, za to je moje srce preozko, da, strah me navdaja, kadar mu stojim nasproti. Drugače pa ne morem razumeti, za to je moj razum preomejen in moji živci pre malo občutljivi. Toda Mozart, da, Mozart!

Gospod Barka gre k vratom in hoče svoj slavniki sneti s kljuko, toda ga ne doseže.

— Pogledite, dragi profesor, — pravi Albert smeje, — sedaj je vam z vašim slavnikom ravno tako kot z Wagnerjem.

— Da, previsok je, da! — Hvaležno sprejme gospod Barka ponudeni slavniki in ko me za slovo pozdravi, je bil zopet mali, plahi možiček.

Albert sprejme profesorja do stopnice in nekaj časa obstoji na hodniku. Slišim, kako pošlje gospo Schlippeke v trgovino z igračami. Ko se zopet vrne v sobo, stopi h klavirju in ga zapre.

— Ta mali, nekazni otrok, ki ste ga ravnokar spoznali, je velik v prenašanju skrbi in nadlog. Kolikor poznam njegovo življenje, mora biti samo dolga vrsta trpljenja in razočaranj. Prebiti se je moral skozi trpke razmere in navzlic temu je njegovo srce ostalo samo zlato in v vsem njegovem mišljenju se še vedno zrcali idealizem sanjavega mladeniča. Kar ve in zna kot glazbenik, zasluži, da bi zavzel odličnejše mesto v svojem življenju. Ako do tega ni prišlo, tedaj je temu krivo samo pomanjkanje samozavesti. Kako so mogli ljudje od njega pričakovati kaj velikega, ko se sam ni upal od sebe niti najmanjšega pričakovati. Pri tem pa ima še to slabo lastnost, da vsakemu takoj prvo uro pojasni, kako skromno ceni svoje notranje premoženje.

— Tudi zadeve njegove mnogoglavne družine ima vedno na svojem jeziku.

— Ne preveč! O takih stvareh sem ga samo slišal govoriti, kadar so mu skrbi prišle že do grla. Bojazen za Marjetino zdravje in z bodočnostjo hčere Joze tako stiska njegovo srce, da mu je treba oprostiti, ako mu žalost včasih tudi stopi na jezik.

— Sedaj mi je prišlo nekaj na misel. Govoril je o tem, da mu je žena umrla pred devetimi leti. Toda, kar ste mi povedali o Marjetini materi.

— Kadar govori gospod Barka o "svoji ljubi, dobri ženi," misli na svojo prvo ženo. Jaz sem govoril o njegovi drugi ženi, o Marjetini materi.

— O, potem pa še! Ako pa mislim, v kako častnem spominu je ohranil svojo prvo ženo, se moram čuditi, da se je gospod Barka mogel odločiti na svojo drugo poroko.

(Dalje prihodnjič.)

NAJMLAJŠA VOHUNKA

Kratka vest v pariških listih poroča, da je v Južni Ameriki umrla Jeanette Oliviera, potem ko je že leta bolehal za pljučno jetiko.

Le malokateri bo vedel, kdo je bila ta ženska, ki se je listi spominjajo sedaj ob njeni smrti vsaj s kratko notico. Bila je v predvojni dobi najmlajša in v svetovni vojni ena nainevarnejših vohunk na svetu.

Leta 1906., ko je prosluli Lev Savarin poveljeval ohrani, carski tajni policiji, v Varšavi, se je dogodila zaporedoma cela vrsta atentatov na člane vlade in carske družine, ki so prihajali v vsej tajnosti v Varšavo. Samo ohrana je lahko vedela za njih prihode in če so nihilisti vseeno izvršili te atentate, tedaj je bilo pač jasno, da mora biti kakšen izdajalec v njenih vrstah ali pa da imajo nihilisti z njenimi člani skrivnostne zveze. Savarin sam je vodil silno strogo in natančno preiskavo, ki naj bi razčistila to stvar, a zaman. Atentati so se nadaljevali.

Tedaj je padlo Savarinu v oči, da prihaja neko 9letno dekletce skoraj vsak dan v poslopje ohrane, prodaja tam kruhke in se razgovarja s kočijaži in stražniki. Kakor je bilo čudno, da bi tega otroka osumili kakšnih zvez z atentatorji, je Savarin vendar neopazeno stopil bližje in vlekel na uho, o čem se deklica razgovarja z možmi ohrane. Slišal je, da jih izprašuje, kakšno delo imajo trenutno pred seboj in koga bodo šteli. Može so ji povedali brez zle misli pač marsikaj, kar bi morali prav za prav ohraniti zase. Savarin sicer ni bil prepričan, da utegne biti deklica, o kateri je zvedel, da se imenuje Sonja Menšnikova, kakšne zveze z nihilisti, toda ni mogel več dvomiti, ko se je še isti dan zgodil sicer neuspeh atentat na nekega velikega kneza, o katerem so vedeli le njegovi možje in ona, ki je to slišala iz njegovih ust, da je prispel v Varšavo.

Toda ko je Savarin na ta način dobil gotovost, da je mala prodajalka peciva agentinja nihilistov, je bilo že propozno. Morala je na kakšen način zvedeti, da se je obrnil sum proti njej in je spretno izginila. Tedaj je ohrana tudi zvedela, da je bila hči nekega nihilista, ki so ga bili ohranovci ustrelili in da je ista usoda doletela tudi njenega brata, še prej pa je bila njena mati padla med revolucijo l. 1905. Dognali so tudi, da si ni znala pridobiti samo zaupanja nižjih uradnikov ohrane, temveč da je celo iz pisarn višjih uradnikov izmikala važne dokumente, ki jih je potem dostavljala nihilističnim krožkom.

Kakor rečeno, pa so vsa ta odkritja prišla že prepozno. Sonja Menšnikova je bila že izginila. Kako je bilo potem z njo do svetovne vojne, je vedela pozneje v svojih spominih povedati le sama, šele po l. 1914., ko se je bila že razvila v zelo lepo, mlado damo, je stopila spet svetlo pred oči. Tedaj je vršila vohunstvo že kot poklic. Včasih je bila istočasno v službi kar treh vohunov in je znala svoj posel vršiti tako prekanjeno, da ji niso mogli nikoli do živega. L. 1917. bi morala po naročilu francoske vlade na Balkan, v dežele, kjer so tedaj gospodovala centralne sile. Odšla pa je v Španijo, kjer je ostala do konca vojne, na kar je prišla v Pariz, kjer se je kot slavni vohunki odprla pot tudi v najvišjo družbo. Prišla je v Pariz s svojim prijateljem, obubožanim grofom, ki ga je takoj zapustila, ko jo je neki južnoameriški milijonar zaprosil za roko.

Preselila se je tedaj kot Jeanette v Oliviera v Južno Ameriko, odkrila se je pustolovski mu življenju in je napisala svoje spomine. Več nego desetletje je živela na videz v neskaljeni sreči in svet je nanjo polagoma pozabil. Toda zadnja leta se ji je vrnila bolezen in pljučni, ki si jo je bila nakopala že kot otrok v Varšavi. Zaman je nje mož s svojimi milijoni poskušal, da jo izleči. Smrt so zdravniki samo zavlačevali, končno pa je prišla po svoje. In nekoč slavne

prodajalka peciva agentinja nihilistov, je bilo že propozno. Morala je na kakšen način zvedeti, da se je obrnil sum proti njej in je spretno izginila. Tedaj je ohrana tudi zvedela, da je bila hči nekega nihilista, ki so ga bili ohranovci ustrelili in da je ista usoda doletela tudi njenega brata, še prej pa je bila njena mati padla med revolucijo l. 1905. Dognali so tudi, da si ni znala pridobiti samo zaupanja nižjih uradnikov ohrane, temveč da je celo iz pisarn višjih uradnikov izmikala važne dokumente, ki jih je potem dostavljala nihilističnim krožkom.

Kakor rečeno, pa so vsa ta odkritja prišla že prepozno. Sonja Menšnikova je bila že izginila. Kako je bilo potem z njo do svetovne vojne, je vedela pozneje v svojih spominih povedati le sama, šele po l. 1914., ko se je bila že razvila v zelo lepo, mlado damo, je stopila spet svetlo pred oči. Tedaj je vršila vohunstvo že kot poklic. Včasih je bila istočasno v službi kar treh vohunov in je znala svoj posel vršiti tako prekanjeno, da ji niso mogli nikoli do živega. L. 1917. bi morala po naročilu francoske vlade na Balkan, v dežele, kjer so tedaj gospodovala centralne sile. Odšla pa je v Španijo, kjer je ostala do konca vojne, na kar je prišla v Pariz, kjer se je kot slavni vohunki odprla pot tudi v najvišjo družbo. Prišla je v Pariz s svojim prijateljem, obubožanim grofom, ki ga je takoj zapustila, ko jo je neki južnoameriški milijonar zaprosil za roko.

Preselila se je tedaj kot Jeanette v Oliviera v Južno Ameriko, odkrila se je pustolovski mu življenju in je napisala svoje spomine. Več nego desetletje je živela na videz v neskaljeni sreči in svet je nanjo polagoma pozabil. Toda zadnja leta se ji je vrnila bolezen in pljučni, ki si jo je bila nakopala že kot otrok v Varšavi. Zaman je nje mož s svojimi milijoni poskušal, da jo izleči. Smrt so zdravniki samo zavlačevali, končno pa je prišla po svoje. In nekoč slavne

prodajalka peciva agentinja nihilistov, je bilo že propozno. Morala je na kakšen način zvedeti, da se je obrnil sum proti njej in je spretno izginila. Tedaj je ohrana tudi zvedela, da je bila hči nekega nihilista, ki so ga bili ohranovci ustrelili in da je ista usoda doletela tudi njenega brata, še prej pa je bila njena mati padla med revolucijo l. 1905. Dognali so tudi, da si ni znala pridobiti samo zaupanja nižjih uradnikov ohrane, temveč da je celo iz pisarn višjih uradnikov izmikala važne dokumente, ki jih je potem dostavljala nihilističnim krožkom.

SKRIVNOSTNI MRTVEC V JADRNICI

V avgustu 1933. je odkril kapitan malega izletniškega parnika "Washingtona" ob kalifornijski obali majhno jadralnico, ki je plula očitno brez krmilarja. Ko so se ji približali, so zagledali v nji nekaj strašnega: truplo strašno razmesarjenega mladega moža, z veliko rano na lobanji, ki je morala povzročiti smrt, čeprav ne trenutno. Vse povsod so kazali sledovi krvi, da se je bil umorjenec obupno boril za življenje. Jadralnica je nosila ime "Queen" in pod tem imenom ni bila znana v nobenem zapadno ameriškem pristaniškem mestu. To je bila prva skrivnost.

Druga je bila, da so našli pri umorjenem, ki so ga po raznih listinah identificirali za J. J. J. Harmona Johna Stackpolea iz Bostona, veliko svoto denarja. Če je šlo za roparski umor, tedaj bi se morali roparji polastiti tega denarja — kvečjemu če se ni dijaku posrečilo, da jih je v borbi za življenje premagal in vrget v morje ali pa da jih je kaj presenetilo pri njihovem delu in so pobegnili.

Prva domneva se je videla policijski verjetnejša, ker so našli ob truplu izstreljen samokres. Toda to so bila le ugibanja in sorodniki, ki jih je našla policija na podlagi dijakovih papirjev, tudi niso mogli dati nobenega pojasnila. Povedali so le to, da se je bil mladi mož odpeljal na počitnice v Kalifornijo in je potem izginil.

Zdelo se je, da nikoli ne bodo mogli razkriti ozadja tega zločina. Toda te dni je prišla iz Honoluluja na Havajih vest, da so našli tam v morju steklenico, v kateri je bil zaprt listek s sporočilom in podpisom samega Stackpolea. Listek je bil iztrgan iz beležnice in je velel: Ubili so me. 22. avg. 1933. Išcite kuter "Queen." Tok ga zanaša brez

najmlajše vohunke so se spomnili samo s kratko vestjo o njeni smrti.

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

110 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJAVILA ZA POČVANJE

SHIPPING NEWS

AUGUST

- 15. Champlain v Havre
- 16. Berengaria v Cherbourg
- 17. Conte di Savoia v Genoa
- 21. Normandie v Havre
- 22. Aquitania v Cherbourg
- 23. Europa v Bremen
- 24. Lafayette v Havre
- 28. Washington v Havre
- 29. Majestic v Cherbourg
- 30. Bremen v Bremen
- 31. Ile de France v Havre
- Rex v Genoa
- 24. septembra: Rex v Genoa
- 25. septembra: Washington v Havre
- 26. septembra: Champlain v Havre
- 27. septembra: Aquitania v Cherbourg
- 28. septembra: Europa v Bremen

- SEPTEMBER:
- 4. septembra: Normandie v Havre
 - 5. septembra: Champlain v Havre
 - 7. septembra: Aquitania v Cherbourg
 - 10. septembra: Europa v Bremen
 - 11. septembra: Conte di Savoia v Genoa
 - 11. septembra: Manhattan v Havre
 - 12. septembra: Majestic v Cherbourg
 - 14. septembra: Lafayette v Havre
 - 15. septembra: Conte Grande v Trst
 - 17. septembra: Bremen v Bremen
 - 19. septembra: Berengaria v Cherbourg
 - 21. septembra: Ile de France v Havre

VAŽNO ZA NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidno do kdaj imate plačano naročnina. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Zadnje opomine in račune smo razposlali za Novo leto in ker bi želeli, da nam prihranite toliko nepotrebnega dela in stroškov, zato Vas prosimo, da skušate naročnino pravočasno poravnati. Pošljite jo naravnost nam ali je pa plačajte našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kojih imena so tiskana z debelimi črkami, ker so opravili obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih.

- CALIFORNIA: San Francisco, Jacob Lausht
COLORADO: Pueblo, Peter Cull, A. Saffig
Walsenburg, M. J. Bazuk
INDIANA: Indianapolis, Louis Banich
ILLINOIS: Chicago, J. Bevil, J. Lukantich
Cicero, J. Fabian (Chicago, Cicero in Illinois)
Joliet, Mary Bambich, Joseph Hra
La Salle, J. Spelch
Mascoutah, Frank Augustin
North Chicago, Jole Zelene
KANSAS: Girard, Agnes Moenik
Kansas City, Frank Zagar
MARYLAND: Kitzmiller, Fr. Vodopivec
Steyer, J. Černe (za Penna. W. Va. in Md.)
MICHIGAN: Detroit, Frank Stular
MINNESOTA: Chisholm, Frank Gouze
Ely, Jos. J. Peschel
Eveleth, Louis Gouze
Gilbert, Louis Vessel
Hibbing, John Povše
Virginia, Frank Hrvatic
MONTANA: Roundup, M. M. Pantan
Washoe, L. Champa
NEBRASKA: Omaha, P. Broderick
NEW YORK: Gowanda, Karl Struhsch
Little Falls, Frank Masie
OHIO: Barberton, Frank Trehr
Cleveland, Anton Bobek, Chas. Karinger, Jacob Reunik, John Slapnik
Girard, Anton Nagole
Lorain, Louis Balant, John Wurtz
Warren, Mrs. F. Rachar
Youngstown, Anton Kikelj
OREGON: Oregon City, Ore., J. Koblar
PENNSYLVANIA: Broughton, Anton Ipavec
Claridge, Anton Jerina
Conemaugh, J. Brezovec
Export, Louis Supančič
Farrel, Jerry Okorn
Forest City, Math Kamla
Greensburg, Frank Novak
Johnstown, John Polants
Krayn, Ant. Tausel
Lazorne, Frank Balloch
Manor, Frank Demshar
Midway, John Zest
Pittsburgh, J. Pogacar
Presto, F. B. Demshar
Steelton, A. Hren
Turtle Creek, Fr. Schiffrer
West Newton, Joseph Jovan
WISCONSIN: Milwaukee, West Alia, Frank Skob
Sheboygan, Joseph Kakei
WYOMING: Rock Springs, Louis Tancsar
Diamondville, Joe Rolich

Vsek zastopnik ima potrdilo za svoje, katere je prejel. Zastopnik raje tem tople priporočamo.

UPRAVA "GLAS NARODA"

ZNAMENITI ROMANI KARLA MAYA

Kdo bi ne hotel spoznati "Vinetova", idealnega Indijanca, ki mu je postavil May s svojim romanom najlepši spomenik?

Kdo bi ne hotel biti z Mayem v "Padišahovi senci" pri "Oboževalcih Ognja", "Ob Vardarju"; kdo bi ne hotel čitati o plemenitem konju "Rihju in njegovi poslednji poti"?

TO SO ZANIMIVI IN DO SKRAJNOSTI NAPETI ROMANI! !

IZ BAGDADA V STAMBUL

4 knjige, s slikami, 627 strani

Izdajalec: Na lovu; Spet na divjem zapadu;

Rešeni milijoni; Dedič

Cena3.50

V GORAH BALKANA

4 knjige, s slikami, 576 strani

Izdajalec: Na lovu; Spet na divjem zapadu;

Rešeni milijoni; Dedič

Cena1.50

KRIŽEM PO JUTROVEM

4 knjige, 598 strani, s slikami

Izdajalec: Na lovu; Spet na divjem zapadu;

Rešeni milijoni; Dedič

Cena1.50

PO DIVJEM KURDISTANU

4 knjige, 694 strani, s slikami

Izdajalec: Na lovu; Spet na divjem zapadu;

Rešeni milijoni; Dedič

Cena1.50

PO DEŽELI SKIPETARJEV

4 knjige, s slikami, 577 strani

Izdajalec: Na lovu; Spet na divjem zapadu;

Rešeni milijoni; Dedič

Cena1.50

SATAN IN ISKARIOT

12 knjig, s slikami, 1704 strani

Izdajalec: Na lovu; Spet na divjem zapadu;

Rešeni milijoni; Dedič

Cena1.50

IZ BAGDADA V STAMBUL

4 knjige, s slikami, 627 strani

Izdajalec: Na lovu; Spet na divjem zapadu;

Rešeni milijoni; Dedič

Cena3.50

V GORAH BALKANA

4 knjige, s slikami, 576 strani

Izdajalec: Na lovu; Spet na divjem zapadu;

Rešeni milijoni; Dedič

Cena1.50

KRIŽEM PO JUTROVEM

4 knjige, 598 strani, s slikami

Izdajalec: Na lovu; Spet na divjem zapadu;

Rešeni milijoni; Dedič

Cena1.50

PO DIVJEM KURDISTANU

4 knjige, 694 strani, s slikami

Izdajalec: Na lovu; Spet na divjem zapadu;

Rešeni milijoni; Dedič

Cena1.50

PO DEŽELI SKIPETARJEV

4 knjige, s slikami, 577 strani

Izdajalec: Na lovu; Spet na divjem zapadu;

Rešeni milijoni; Dedič

Cena1.50

SATAN IN ISKARIOT

12 knjig, s slikami, 1704 strani

Izdajalec: Na lovu; Spet na divjem zapadu;

Rešeni milijoni; Dedič

Cena1.50

Naročite jih lahko pri:

KNJIGARNI "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.